ספרות

מצגת מלווה תוכנית בינתחומית

למסלולי 8-10 שנות לימוד בנושא משפחה

סיפור קצר: לשבור את החזיר /אתגר קרת

אתגר קרת

אֶתְגָּר קֶרֶת (נולד ב- 1967) הוא סופר, מחזאי, תסריטאי, במאי, קומיקסאי, פזמונאי ושחקן קולנוע ישראלי. חתן פרס אקו"ם למפעל חיים וזוכה פרס ספיר. פרופסור חבר במחלקה לספרות עברית באוניברסיטת בן-גוריון בנגב וראש המחלקה של תוכנית MFA בכתיבה יוצרת. בסוף 2025 הוכתר הניוזלטר השבועי שלו [באנגלית] בעשיריה הפותחת של סופרי הFICTION . כתיבתו של קרת נחשבת על ידי רבים פוסטמודרנית, אבסורדית והומוריסטית. נשוי לשחקנית שירה גפן (בתם של יהונתן ונורית גפן). בנו הוא השחקן לב קרת. מתגורר בתל אביב.

אתגר קרת נולד, גדל והתחנך ברמת גן. בן הזקונים של אפרים ואורנה קרת (קרוטוצובסקי), ניצולי השואה מפולין. מכיוון שנולד פג בחודש השישי להריון, אימו קראה לו 'אתגר' בשל האתגר שהוצב בפניו לשרוד ולחיות למרות גיל ההיריון הצעיר בו נולד.

אתגר קרת כתב תשעה סיפורים על אמו, אורנה קרת.

אתגר קרת

הסיפור **"לשבור את החזיר"** מאת אתגר קרת פורסם לראשונה בשנת 1994 כסיפור קצר בתוך קובץ הסיפורים געגועי לקיסינג'ר
בשנת 2015 הוא יצא לאור מחדש כספר ילדים עצמאי בהוצאת זמורה ביתן, בליווי איורים של דוד פולונסקי.

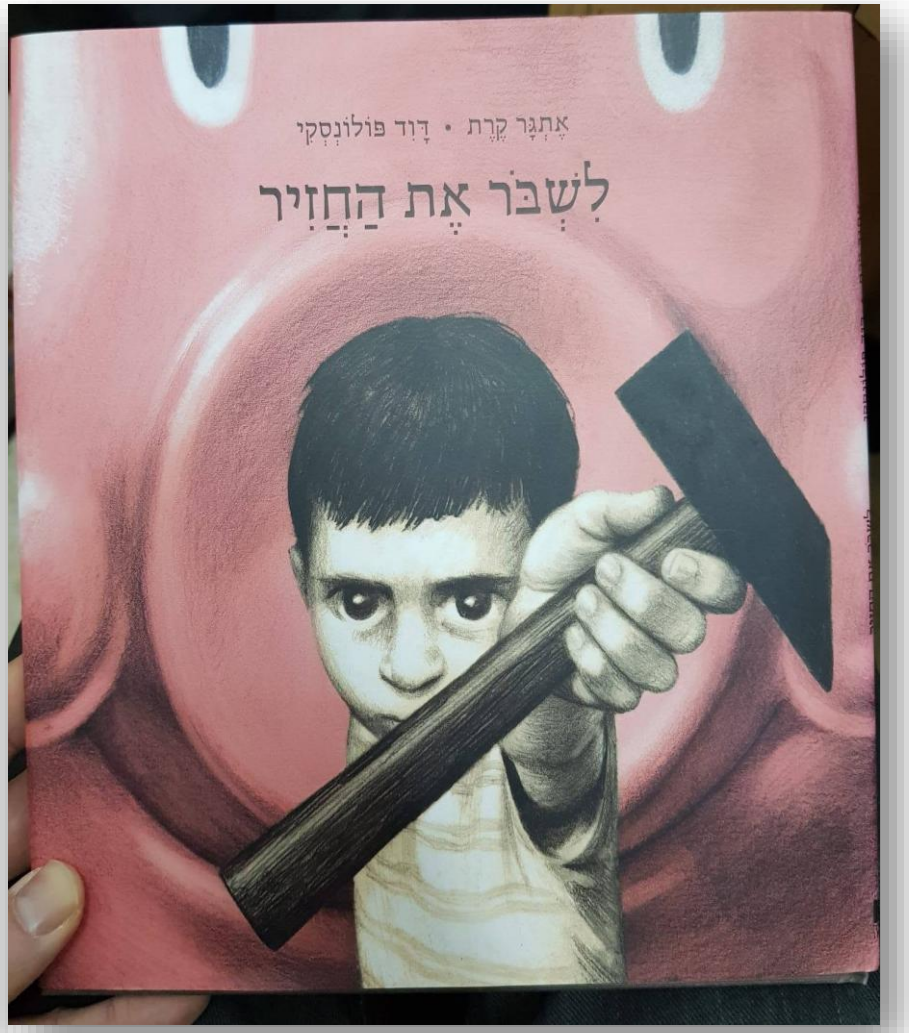
כאשר "לשבור את החזיר" של אתגר קרת יצא לאור היה סביבו דיון נרחב, שהתמקד בשאלה "האם זהו סיפור לילדים?"
קרת החליט להוציא את הסיפור מתוך "געגועי לקיסנג'ר", שהוא אוסף סיפורים למבוגרים.
הספר "לשבור את החזיר" פורסם שוב כספר המיועד לילדים עם האיורים הדרמטיים והנפלאים של דוד פולונסקי

ההבדל העיקרי בין ציור לאיור הוא התפקיד והמטרה שלהם:
ציור עומד בפני עצמו כיצירה אמנותית ועצמאית, בעוד שאיור נועד לשרת, להסביר או ללוות טקסט, סיפור או רעיון

מה רואים באיורים ? מה ניתן ללמוד מהם ?

ראו את הכריכה של הספר

הסיפור: לשבור את החזיר – אתגר קרת

אבא לא הסכים לקנות לי בובה של בארט סימפסון, אמא דווקא כן רצתה, אבל אבא לא הסכים לי, אמר שאני מפונק. "למה שנקנה, הא?" אמר לאמא, "למה שנקנה לו? הוא רק עושה פיפס ואת כבר קופצת לדום." אבא אמר שאין לי כבוד לכסף, ושאם אני לא אלמד את זה כשאני קטן אז מתי אני כן אלמד? ילדים שקונים להם בקלות בובות של בארט סימפסון גדלים אחר כך להיות פושטקים שגונבים מקיוסקים, כי הם מתרגלים שכל מה שהם רק רוצים בא להם בקלות. אז במקום בובה של בארט הוא קנה לי חזיר מכוער מחרסינה עם חור שטוח בגב, ועכשיו אני אגדל להיות בסדר, עכשיו אני כבר לא אהיה פושטק.

כל בוקר אני צריך לשתות עכשיו כוס שוקו, אפילו שאני שונא. שוקו עם קרום זה שקל, בלי קרום זה חצי שקל ואם אני ישר אחרי זה מקיא אני לא מקבל שום דבר. את המטבעות אני מכניס לחזיר בגב, ואז, כשמנערים אותו הוא מרשרש. כשבחזיר יהיו כבר כל-כך הרבה מטבעות שכשינערו אותו לא יהיה רעש אז אני אקבל בובה של בארט על סקייטבורד. זה מה שאבא אומר, ככה זה חינוכי.

החזיר דווקא נחמד, האף שלו קר כשנוגעים בו והוא מחייך כשדוחפים לו את השקל בגב וגם כשדוחפים לו רק חצי שקל, אבל מה שהכי יפה זה שהוא מחייך גם כשלא. המצאתי לו גם שם, אני קורא לו פסחזון, על שם איש אחד שפעם גר בתיבת דואר שלנו ושאבא שלי לא הצליח לקלף לו את המדבקה. פסחזון הוא לא כמו הצעצועים האחרים שלי, הוא הרבה יותר רגוע, בלי אורות וקפיצים ובטריות שנוזלות לו בפנים. רק צריך לשמור עליו שלא יקפוץ מהשולחן למטה. "פסחזון, תיזהר! אתה מחרסינה," אני אומר לו כשאני קולט אותו מתכופף קצת ומסתכל על הרצפה, והוא מחייך אלי ומחכה בסבלנות עד שאוריד אותו ביד. אני מת עליו כשהוא מחייך, רק בשבילו אני שותה את השוקו עם הקרום כל בוקר, בשביל שאוכל לדחוף לו את השקל בגב ולראות איך החיוך שלו לא משתנה חצי. "אני אוהב אותך, פסחזון," אני אומר לו אחרי זה, "פייר, אני אוהב אותך יותר מאבא ואמא. ואני גם יאהב אותך תמיד, לא חשוב מה, אפילו אם תפרוץ לקיוסקים. אבל דיר בלאק אם אתה קופץ מהשולחן! "

המשך הסיפור: לשבור את החזיר – אתגר קרת

אתמול אבא בא, הרים את פסחזון מהשולחן והתחיל לנער אותו הפוך בפראות. "תיזהר, אבא," אמרתי לו, "אתה עושה לפסחזון כאב בטן." אבל אבא המשיך." הוא לא עושה רעש, אתה יודע מה זה אומר יואבי? שמחר תקבל בארט סימפסון על סקייטבורד." "יופי, אבא," אמרתי, "בארט סימפסון על סקייטבורד, יופי. רק תפסיק לנער את פסחזון, זה עושה לו להרגיש רע." אבא החזיר את פסחזון למקום והלך לקרוא לאמא. הוא חזר אחרי דקה כשביד אחת הוא גורר את אמא וביד השנייה הוא מחזיק פטיש. "את רואה שצדקתי," הוא אמר לאמא, ככה הוא ידע להעריך דברים, נכון יואבי?" "בטח שאני יודע," אמרתי, "בטח, אבל למה פטיש?" "זה בשבילך," אמר אבא ושם לי את הפטיש ביד. "רק תיזהר." "בטח שאני אזהר," אמרתי ובאמת נזהרתי אבל אחרי כמה דקות לאבא נמאס והוא אמר "נו, תשבור כבר את החזיר." "מה ?" שאלתי. "את פסחזון ?" "כן, כן את פסחזון," אמר אבא. "נו, תשבור אותו. מגיע לך הבארט סימפסון, עבדת מספיק קשה בשבילו. "

פסחזון חייך אלי חיוך עצוב של חזיר מחרסינה שמבין שזה הסוף שלו. שימות הבארט סימפסון, שאני אתן עם הפטיש בראש לחבר? "לא רוצה סימפסון." החזרתי לאבא את הפטיש: "מספיק לי פסחזון." "אתה לא מבין," אמר אבא, "זה באמת בסדר, זה חינוכי, בוא אני אשבור אותו בשבילך." אבא כבר הרים את הפטיש, ואני הסתכלתי על העיניים השבורות של אמא ועל החיוך העייף של פסחזון וידעתי שהכול עלי, אם אני לא אעשה כלום הוא מת. "אבא", תפסתי לו ברגל, "מה יואבי?" אמר אבא, כשהיד עם הפטיש עוד באוויר. "אני רוצה עוד שקל בבקשה," התחננתי. "תן לי עוד שקל לדחוף לו, מחר, אחרי השוקו. ואז לשבור, מחר, אני מבטיח." "עוד שקל?" חייך אבא ושם את הפטיש על השולחן, "את רואה? פיתחתי אצל הילד מודעות." "כן, מודעות," אמרתי, "מחר." היו לי כבר דמעות בגרון.
אחרי שהם יצאו מהחדר חיבקתי את פסחזון חזק-חזק ונתתי לדמעות לבכות. פסחזון לא אמר כלום, רק רעד לי בשקט בידיים, "אל תדאג," לחשתי לו באוזן, "אני אציל אותך."
בלילה חיכיתי שאבא יגמור לראות טלוויזיה בסלון וילך לישון. ואז קמתי בשקט-בשקט והתגנבתי ביחד עם פסחזון מהמרפסת. הלכנו המון זמן ביחד בחושך עד שהגענו לשדה עם קוצים. "חזירים מתים על שדות," אמרתי לפסחזון כששמתי אותו על הרצפה של השדה, "במיוחד על שדות עם קוצים. יהיה לך טוב כאן." חיכיתי לתשובה אבל פסחזון לא אמר כלום, וכשנגעתי לו באף בתור שלום רק תקע בי מבט עצוב. הוא ידע שלא יראה אותי יותר לעולם.

מיהו בארט סימפסון ?

משפחת סימפסון היא סדרת טלוויזיה אמריקאית מסוגת קומדיית מצבים סאטירית מונפשת, אשר נוצרה על ידי מאט גריינינג עבור רשת FOX האמריקאית, ומשודרת בהצלחה מאז שנת 1989. עלילת הסדרה, עוסקת במשפחה האמריקנית הממוצעת ומתרחשת בעיר בדיונית ספרינגפילד, מציגה באור הומוריסטי סטריאוטיפים על התרבות, החברה והטלוויזיה האמריקנית. זוהי הסדרה המצוירת הארוכה ביותר בתולדות ארצות הברית. העונה ה-37 של הסדרה משודרת (ארצות הברית) החל מ-28 בספטמבר 2025

"בארט" סימפסון הוא דמות בדיונית ראשית בסדרת האנימציה האמריקנית "משפחת סימפסון". בארט בן העשר הוא בנם הבכור של הומר ומארג' סימפסון ואחיהם של ליסה ומגי. תכונות האופי הבולטות ביותר באישיותו של הן נטייתו למרדנות וחוסר הכבוד שלו לסמכות. הוא ילד ערמומי, פיקח ומרדן אשר נוטה לעיתים קרובות להסתבך בצרות, לרוב, כאשר הוא מנסה לשבש את שגרת היום-יום בבית הספר היסודי של ספרינגפילד עם מתיחות מורכבות.

בהזדמנויות שונות, מתגלות גם התכונות הטובות באישיותו, כגון נדיבות וחמלה, כאשר הוא יוצא, בין היתר, לעזרתם של אחותו ליסה או לעזרתה של המחנכת שלו עדנה קראבאפל, וזאת על אף שהוא לנוהג לעיתים קרובות להתעלל בהם. אמרת הכנף שלו זה "איי קרמבה".

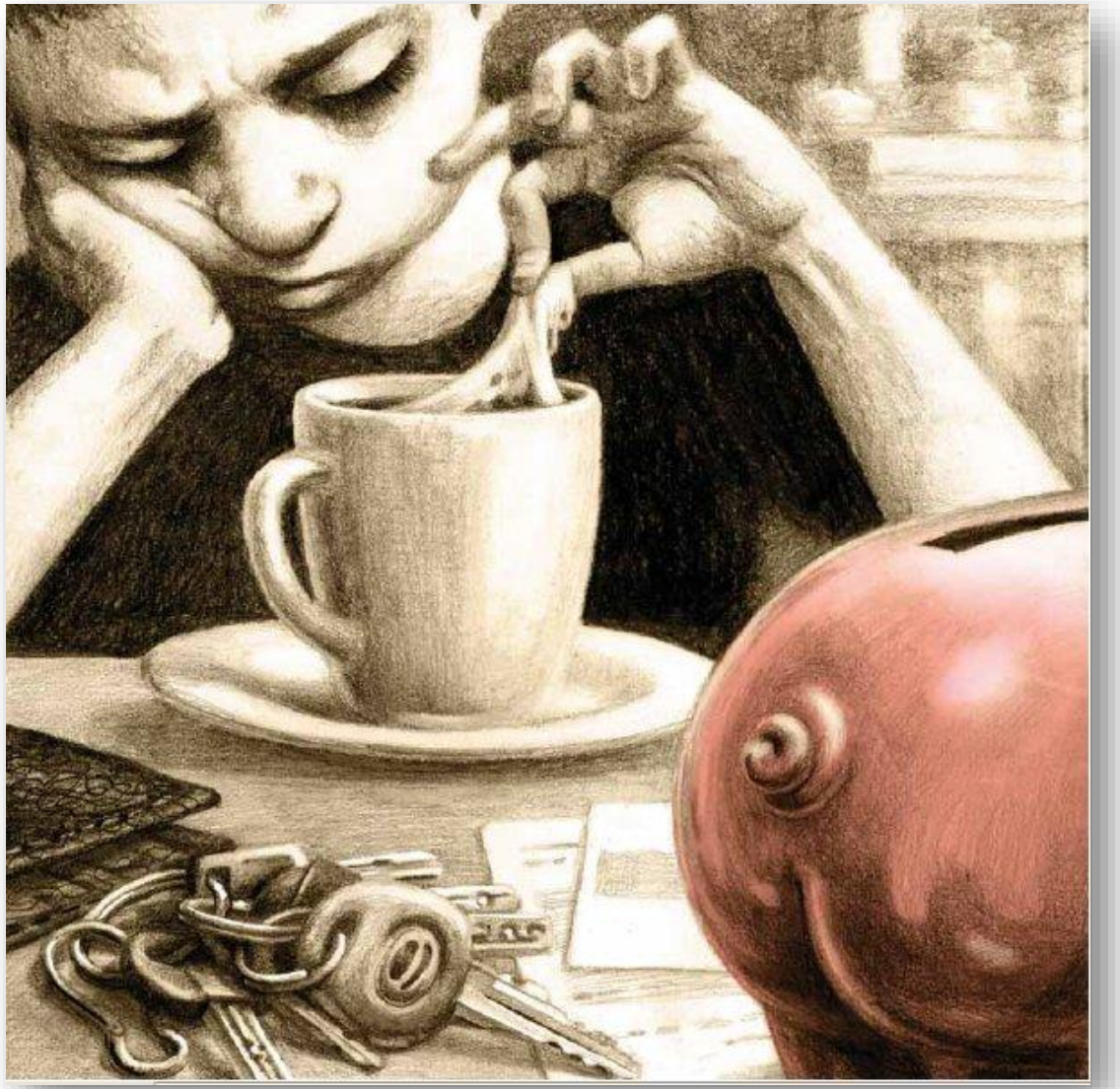

אייר דוד פולונסקי, מתוך "לשבור את החזיר"

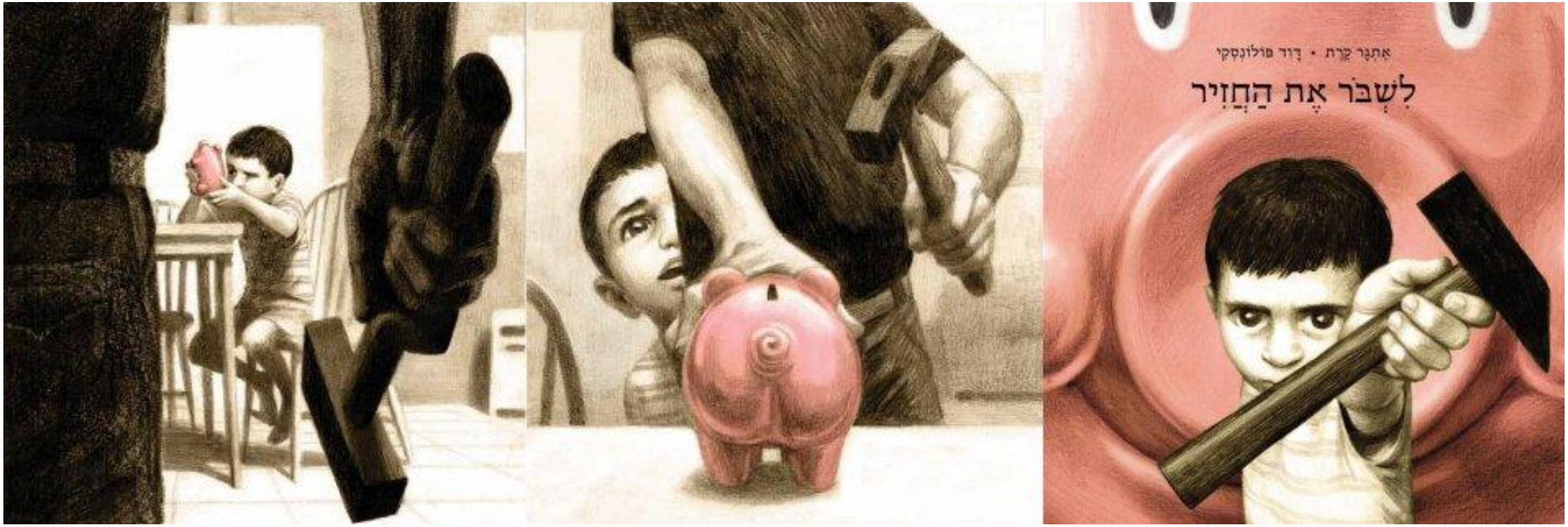
מאת אתגר קרת

מה רואים באיור ? מה ניתן ללמוד ממנו על הסיפור ?

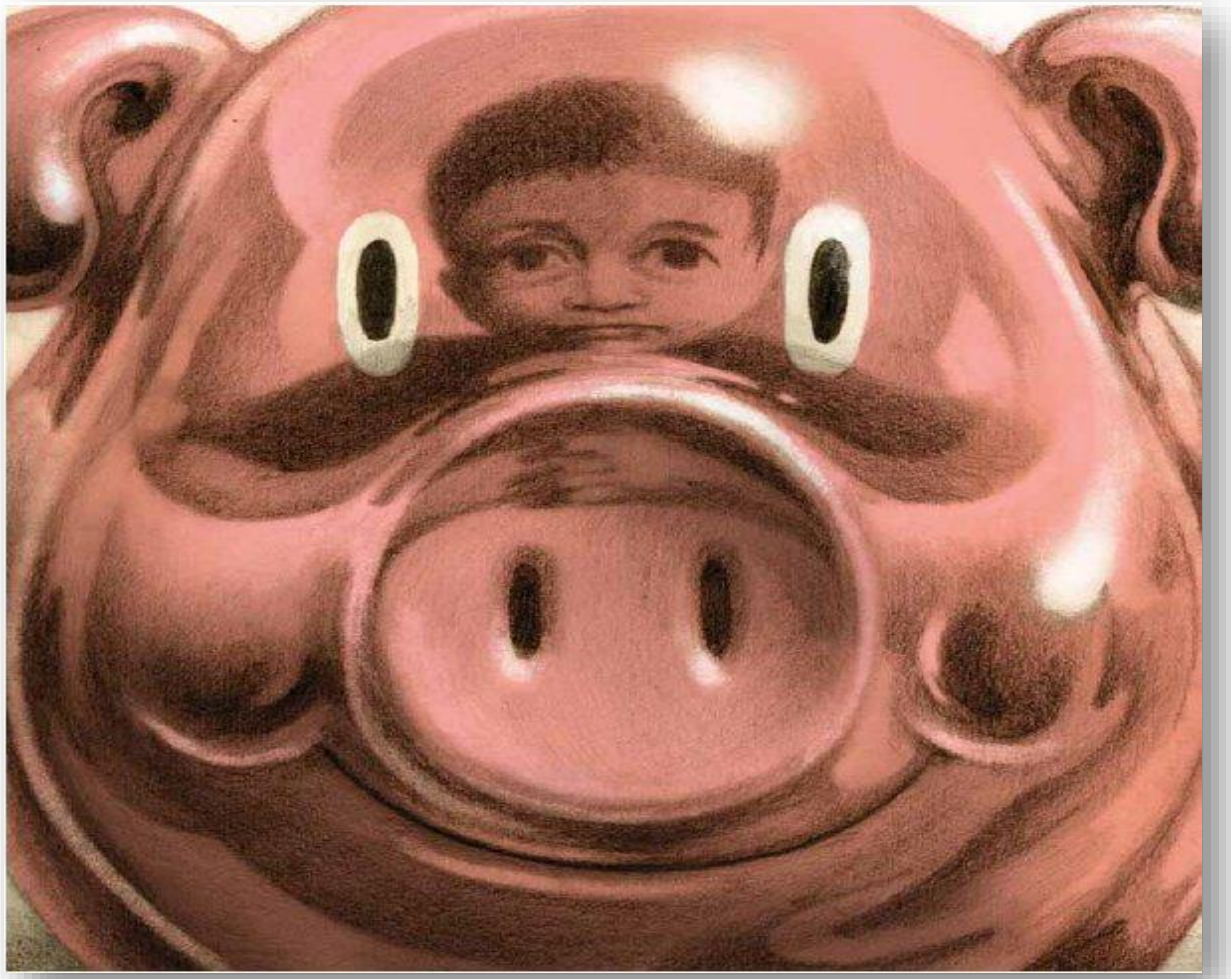
איורים: דוד פולונסקי

פטישים - אייר דוד פולונסקי, מתוך "לשבור את החזיר" מאת אתגר קרת.

מה רואים באיורים ? מה ניתן ללמוד מהם על הסיפור ?

איורים: דוד פולונסקי

להשתקף בחזיר, אייר דוד פולונסקי, מתוך "לשבור את החזיר" מאת אתגר קרת. על כריכת הספר אפו של החזיר משמש כהילה

פולונסקי המאייר, מצייר בשחור-לבן (כשהשחור מרוכך בעצם לחום) רק החזיר חורג מן הסקאלה בוורוד הבוהק שלו.

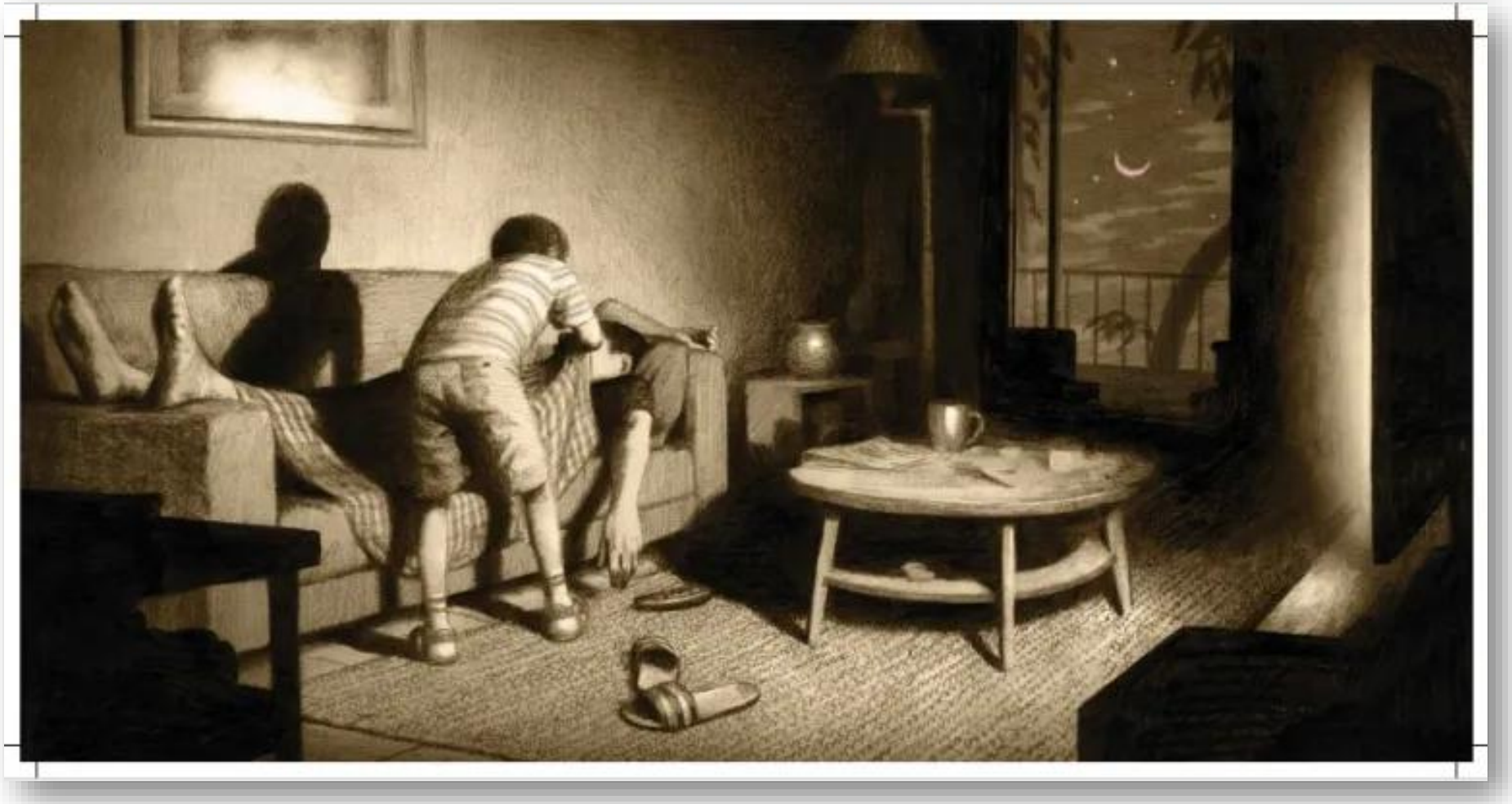
איורים: דוד פולונסקי

מה רואים באיור ? מה ניתן ללמוד ממנו על הסיפור ?

איורים: דוד פולונסקי

אתגר קרת ביקש מפולונסקי להוסיף את האיור המסיים שבה הילד מכסה את האב. הוא בקש להוסיף לסיפור קצת חמלה ופיוס. ואכן, יש חמלה ופיוס באיור, הרבה בזכות דלת המרפסת הפתוחה – הפתח הראשון בספר הסגור הזה – והירח הוורוד שנשקף ממנה.

מה רואים באיור ? מה ניתן ללמוד ממנו על סוף הסיפור ?